

[%D7%A7%D7%A9%D7%99%D7%9D-%D7%9E%D7%A6%D7%93-%D7%94%D7%A9%D7%91%D7%9B-4747](#)

2. סנגוריהם של החשודים בפרשת דומא מלינים כי חוקרי שב"כ השתמשו באלימות פיזית כנגד העצורים ובכלל זה: סטירות, בעיטות, תקיפה באבירים רגישים בגוף, החזקה בתנחות מכאיבות, איזוק מכאיב, וכי נמנעה מן העצורים שינה לתקופה ממושכת.
3. דבריו של עו"ד רז נזרי, המשנה ליועמ"ש, בוועדת חוק חוקה ומשפט של הכנסת מלמדים אף הם כי ננקטו "אמצעים חריגים" בחקירת החשודים בפרשת כפר דומא. ראה לעניין זה כתבה מאתר הארץ מיום 14.12.2015 בקישור: <http://www.haaretz.co.il/news/law/1.2798084>
4. לאמצעי חקירה אלו יש להוסיף כי העצורים בפרשה הוחזקו במשך קרוב לשלושה שבועות בניתוק מוחלט מהעולם החיצון תוך מניעת מפגש עם עורך דין. כמו כן נבקש לציין כי חלק מהעצורים הינם קטינים, ולפיכך השפעתם של אמצעי החקירה עליהם קשה יותר.
5. התנהגות החוקרים כפי שתוארה באמצעי התקשורת על ידי סנגוריהם של עצורי דומא מנוגדת לדין הישראלי ומהווה בראש ובראשונה הפרה של הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, המעגנות את השמירה וההגנה על החיים, הגוף וכבודו של האדם.
6. ככל שננקטה אלימות פיזית נגד העצורים, וככל שנמנעה מהם שינה באופן שאינו מתחייב מצרכי חקירה, מנוגדות שיטות החקירה גם לפס"ד בבג"צ 5100/94 הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' ממשלת ישראל, פ"ד נג(4) 817 (1999).
7. התנהגותם לכאורה של החוקרים, מנוגדת גם למשפט הבינלאומי המנהגי וההסכמי ועלולה להוות הפרה בוטה של האיסור המוחלט נגד עינויים ונגד יחס אכזרי, בלתי אנושי או משפיל. איסור המעוגן באמנות שמדינת ישראל הינה צד להם (ראה למשל סעיף 7 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ופוליטיות משנת 1966; סעיפים 1, 2 ו-16 לאמנה נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים בלתי אנושיים או משפילים, משנת 1984; וסעיף 37 לאמנה זכויות הילד משנת 1989).

8. הגם שהמחוקק הישראלי טרם מימש את התחייבותיו במשפט הבינלאומי וטרם הפך את העינויים לעבירה פלילית עצמאית בחוק העונשין, **התנהגות החוקרים המתוארת לעיל מעלה חשד לביצוע עבירות חמורות לפי חוק העונשין, התשל"ו-1977.**

9. יצוין, כי החובה לפתוח בחקירה אינה מותנית בהגשת תלונה על ידי קרבן העבירה. כך עולה במפורש מסעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982: **"נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה"**. לפי סעיף 1ט49 לפקודת המשטרה, בעבירות שבהן חשוד עובד שירות הביטחון הכללי תחקור המחלקה לחקירות שוטרים, אם החליט על כך היועץ המשפטי לממשלה. על רשויות אכיפת החוק, ובמקרה זה הסמכות נתונה בידי היועץ המשפטי לממשלה, מוטלת אם כן החובה לפתוח בחקירה לאור חשד העולה בכל דרך שהיא.

10. נזכיר כי גם בדין הבינלאומי חובת החקירה אינה מותנת בהגשת תלונה על ידי הקרבן, סעיף 12 לאמנה נגד עינויים ונגד יחס אכזרי, בלתי אנושי ומשפיל קובע כי:

"כל מדינה חברה תבטיח כי רשויותיה המוסמכות יערכו חקירה ללא דיחוי וללא משוא פנים, כל אימת שיש בסיס סביר להאמין כי בוצע מעשה עינוי בשטח שבסמכותה השיפוטית".

11. לאור האמור לעיל נבקשך להורות על הפסקת שימוש באמצעי חקירה העולים לכדי עינויים, וכן להורות על פתיחה בחקירה פלילית בהתאם לסעיף 1ט49 לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א 1971.

בכבוד רב ובברכה,

אפרת ברגמן-ספיר, עו"ד

מנהלת המחלקה המשפטית

העתק: עו"ד ז'נה מודזגברישווילי, ראשת המבת"ן באמצעות פקס: 02-6467067